

MOCK. Śmierć w Bresalu

film fabularny na podstawie książki Marka Krajewskiego pt „Śmierć w Breslau”

Synopsis

Breslau, 1934. W mrocznym klimacie rosnących wpływów nazistowskich radca kryminalny Eberhard Mock zostaje wezwany do makabrycznego morderstwa w pociągu przyjeżdżającym z Berlina. Ofiara to młoda arystokratka Marietta von der Malten - jej brzuch został rozpruty, a w jej wnętrzu wrzucono skorpiony. Na czole ofiary widnieje tajemniczy symbol naniesiony krwią: zamalowany do połowy okrąg. Zbrodnia jest tym bardziej dotkliwa dla Mocka, że jest on wieloletnim przyjacielem Maltena i był ukochanym „wujkiem” Marietty – oboje znali jego byłą żonę, Sophie, którą rok wcześniej odeszła od Mocka, zostawiając w jego życiu pustkę.

Jednocześnie do Breslau przybywa Herbert Anwaldt, policjant z Berlina skrywający uzależnienie od kokainy oraz mroczny sekret. Mock niechętnie przyjmuje go na asystenta i taktuje go z góry, często przekręcając jego nazwisko.

Pierwsze poszlaki prowadzą do Teatru Macabre należącego do Isidora Friedländera i jego córki Lei, którzy sprowadzają egzotyczne zwierzęta (w tym skorpiony) do swoich przedstawień. Śledztwo komplikuje jednak rosnąca ingerencja Gestapo pod dowództwem Obersturmführera Pionka, z którym Mock jest w konflikcie, a który dąży do przejęcia kontroli nad policją. Przygotowujący się do przejścia na emeryturę Dyrektor Mühlhaus wyznaje Mockowi, że widzi w nim swojego następcę - pod warunkiem, że szybko rozwiąże sprawę i nie odda kontroli Gestapo.

Morderca wkrada się nocą do sypialni Maltena, zabijając przy tym jego służącego. Na miejscu Mock znajduje szkatułkę z bielizną Marietty i karteczką zapisaną w starożytnym arabskim dialekcie. Aby ją rozszyfrować, udaje się do biblioteki, w której natrafia na wzmiankę o tajemniczej sekcje Tariqa al Nizaam z obrzeży Turcji. Wiadomość pozostawiona przez mordercę nie daje żadnych odpowiedzi, ale sugeruje że ten nie dopełnił jeszcze dzieła i zamierza dalej nękać barona von der Maltena.

Gestapo aresztuje niewinnego Isidora Friedländera, oskarżając go publicznie o zabójstwo Marietty jako część "żydowskiego spisku". Mock ukrywa ściganą przez nazistów Leę w swoim mieszkaniu, jednocześnie desperacko próbując znaleźć prawdziwego mordercę. Między Mockiem i Leą od pierwszego spotkania wyczuwalne jest przyciąganie, a okoliczności jeszcze bardziej zbliżają ich do siebie. Ponieważ Piontek wmanewrowuje Mocka w potwierdzenie jego wersji zdarzeń, radca kryminalny musi dalej prowadzić śledztwo na własną rękę i własne ryzyko. A stawka jest wysoka: teraz może nie tylko stracić pracę, ale również trafić do Dachau, gdzie naziści zamykają swoich przeciwników politycznych. Aby się zabezpieczyć, Mock postanawia zdobyć kompromaty na Pionka, wykorzystując kontakty wśród prostytutek ze swojego ulubionego domu uciech.

Anwaldt, śledzący listę czytelników książki o sekcje Tariqa al Nizaam, zostaje napadnięty w podejrzanym hotelu na godziny. Jednak dzięki temu on i Mock odkrywają, że mieszkał tam pod fałszywym nazwiskiem turecki student Kemal Erkin, który już dawno powinien był wyjechać z Breslau jak inni studiujący tam dotąd obcokrajowcy. Erkin pasuje do profilu mordercy tym bardziej, że na nadgarstku ma rytualny tatuaż skorpiona.

Gdy Erkin włamuje się do urzędu meldunkowego, policjanci odkrywają, że szukał informacji o miejscu zamieszkania dawnej służącej Maltena, Marii Schlossarczyk. Mock i Anwaldt docierają do domu Marii, ale znajdują ją oraz jej syna martwych. Wywiązuje się brutalna walka, z Erkinem, który nie zdążył zbiec z miejsca zbrodni. Mock i Anwaldt ruszają za mordercą w pościg, który kończy się zepchnięciem ich auta do rzeki.

Cudem ocalały z wypadku Anwaldt wyznaje Mockowi wstrząsającą prawdę - jest nieślubnym synem barona von Maltena i Marii. Przybył do Breslau, by zbliżyć się do ojca, a Marietta miała mu pomóc w zdobyciu jego akceptacji. Zbrodnia pokrzyżowała jednak jego plany. Mock łączy fakty i wnioskuje, że Erkin zaczął swoje morderstwa od dzieci Maltena – najpierw zamordował Mariettę, a teraz, według jego mniemania, Anwaldta (tak naprawdę jego przyrodniego brata). Podejrzewają, że teraz Malten może stać się jego bezpośrednim celem. Walcząc z czasem, docierają do Breslau, gdzie Mock zostaje zatrzymany przez ludzi Pionka. Anwaldtowi udaje się uciec.

Podczas gdy Mock jest torturowany przez Pionka, który zamierza upozorować jego śmierć z ręki „żydowskiego zbrodniarza”, Anwaldt dociera do willi Maltena, gdzie zastaje barona związanego przez Erkina, który przygotowuje się do ostatniego morderstwa. Mock uwalnia się i mierzy się Pionkiem, Anwaldt zaś toczy nierówną walkę z Erkinem w obronie ojca. Z opresji Anwaldta ratuje Mock, który dociera do willi na czas i strzela do Erkina.

Zdruzgotany Malten wyznaje prawdę - dwadzieścia lat wcześniej, tuż przed wybuchem wojny, podczas budowy Kolei Bagdadzkiej, nakazał masakrę całej wioski Tariqa al Nizaam, by zdobyć ziemię pod budowę. Sprzedawszy udziały w kolei, ojciec barona upewnił się, że po tamtych wydarzeniach nie pozostanie żaden ślad. Jednak Erkin, jedyny ocalały z rodziny przywódcy sekty, po latach odnalazł Maltena, by dokonać chłodnej, rytualnej zemsty. Malten, choć podejrzewał, że sprawa ma związek z tamtą historią, obawiał się wyjawić Mockowi prawdę, bo zniszczyłoby to jego reputację.

W pełnej emocji wymianie Malten odrzuca Anwaldta, choć ten uratował jego życie. Mock nie jest w stanie powstrzymać zdesperowanego Anwaldta, który, rozżalony i pod wpływem kokainy, strzela do ojca, a następnie odbiera sobie życie. Mock co prawda rozwiązał sprawę, ale czuje, że poniósł osobistą porażkę. To gorzkie zwycięstwo.

Mock konfrontuje się z szefem Gestapo, szantażując go kompromitującymi zdjęciami Pionka z wyuzdanej orgii, które zdobył dzięki pomocy prostytutki. Lea może wyjechać z ojcem, a Mock zostaje mianowany szefem policji. Podczas uroczystego wręczenia odznaki stoi samotnie pośród morza nazistowskich flag - strażnik sprawiedliwości w świecie pogrążającym się w mroku.